

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: O. S.
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Rašovským
sídlem Hlinky 135/68, 603 00 Brno

proti
žalovanému: Vězeňská služba České republiky
sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ze dne 8. 7. 2021, č. j. VS-193356-18/ČJ-2020-800001-51ODV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ze dne 8. 7. 2021, č. j. VS-193356-18/ČJ-2020-800001-51ODV (dále jen

„napadené rozhodnutí“), kterým generální ředitel Vězeňské služby České republiky zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Vazební věznice a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno (dále také „správní orgán prvního stupně“) ze dne 5. 3. 2021, č. j. VS-1315-8/ČJ-2021/803020-OVVaT, kterým byl žalobce podle § 42 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“), propuštěn ze služebního poměru příslušníka Vězeňské služby České republiky.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Nedostatky v procesních postupech měly zásadní důsledky pro uplatnění procesních práv žalobce a následně na jeho právní postavení. Nelze souhlasit s právním posouzením vady řízení jako nepodstatné – procesní úkony byly činěny dle nesprávných ustanovení zákona o služebním poměru. Písemný záznam o ústním jednání byl proto vypracován nesprávně – správní orgán prvního stupně postupoval podle chybného ustanovení, písemný záznam nemá potřebné náležitosti a je nesprávně označen orgán vedoucí řízení. Dle judikatury je protokol o soudním jednání veřejnou listinou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2015, č. j. 1 As 12/2015-30). Stejně tak je třeba hledět na protokol o jednání před správním orgánem. Nelze souhlasit se žalovaným, že zmatečnosti v řízení jsou nepodstatné a nezpůsobují nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný porušil procesní práva žalobce. Nevyrozuměl o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Skutečnost, že podkladem pro rozhodnutí byla listina, již sám žalobce doložil, nemůže poskytovat ospravedlnitelný důvod pro porušení práva na spravedlivý proces.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce věděl, o čem se řízení vede. Šlo již o druhé projednání věci. Vada spočívající v postupu v pořízení písemného záznamu namísto protokolu nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

5. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“), za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. s. ř. s.).
6. Podstatou sporu v nyní projednávané věci je to, zda správní orgány porušily základní procesní práva žalobce a zda vady řízení jsou takového charakteru, že způsobují nezákonnost správních rozhodnutí.
7. Podle § 42 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru „[p]říslušník musí být propuštěn, jestliže bylo v řízení o úmyslném trestném činu pravomocně rozhodnuto o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání, bylo pravomocně schváleno narovnání nebo bylo pravomocně rozhodnuto o

podmíněném odložení návrhu na potrestání a jednání, kterým trestný čin spáchal, je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka.“

8. Ze spisového materiálu soud zjistil, že dne 21. 8. 2020 bylo Krajským státním zastupitelstvím v Brně vydáno usnesení, jímž bylo podmíněčně odloženo podání návrhu na potrestání podezřelého prap. Bc. O. S. Toto usnesení nabylo právní moci dne 1. 9. 2020. S ohledem na tuto skutečnost správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím ze služebního poměru žalobce jako příslušníka Vězeňské služby České republiky propustil.
9. Žalobce v podané žalobě namítal vady řízení spočívající v postupu dle nesprávných ustanovení. Žalovaný postupoval dle ustanovení Hlavy IV zákona o služebním poměru – Řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku (§ 186-189a). V nyní řešené věci však není předmětem řízení přestupek. Zákon o služebním poměru ve svých ustanoveních postup pro řízení o propuštění podle § 42 odst. 1 písm. c) výslovně neupravuje. Zdejší soud souhlasí se žalobcem stran postupu podle nesprávných ustanovení, což žalovaný nerozporuje, a tedy s tím, že v této skutečnosti spočívá vada správního řízení. Řízení bylo zahájeno podle § 178 zákona o služebním poměru. Žalobce byl poučen dle § 172 až § 174 tohoto zákona.
10. Dle žalobce měl být pořízen protokol o ústním jednání podle § 18 správního řádu namísto písemného záznamu. V § 18 odst. 2 správního řádu jsou upraveny náležitosti protokolu o ústním jednání, které písemný záznam nemá – absentuje označení funkce či služební číslo oprávněné úřední osoby. Protokol splňující všechny náležitosti je veřejnou listinou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2015, č. j. 1 As 12/2015-30). Legální definici veřejné listiny lze nalézt v ustanovení § 134 o. s. ř., podle něhož *„listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními právními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno“* (stejně tak i § 53 odst. 3 správního řádu). Takovýto účinek písemný záznam nemá. V písemném záznamu je označen jako orgán vedoucí řízení Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence Brno. Dle § 2 odst. 1 zákona o služebním poměru však *„[v]e věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru (...). V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru“*. Zdejší soud souhlasí se žalobcem, že v tomto případě měl jednat – tedy vést ústní jednání ředitel Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno či jím pověřený vedoucí.
11. Dále žalobce namítal, že nebyl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobci byla zaslána dne 18. 11. 2020 výzva k seznámení se s podklady odvolacího řízení před vydáním rozhodnutí č. j. VS-193356-7/ČJ-2020-80000L-51ODV. Tato výzva byla zaslána žalobci před vydáním zrušujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2021 č. j. VS-193356-9/ČJ-2020-80000L-51ODV. Dle ustanovení § 174 odst. 1 b) zákona o služebním poměru má účastník řízení právo *„vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění.“* Jedná se o zákonné promítnutí práva na spravedlivý proces, konkrétně čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod: *„Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům“*. Porušení této povinnosti opomenutím

správního orgánu je vadou řízení (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, bod 30 – 31).

12. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že zástupce žalobce se měl dostavit za účelem prostudování správního spisu dne 9. 6. 2021, tedy před vydáním napadeného rozhodnutí, na Generální ředitelství Vězeňské služby. K tomuto byl řádně předvolán. Zástupce žalobce se však bez omluvy nedostavil (viz Záznam o vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí ze dne 9. 6. 2021). Žalobci tedy byla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, přičemž ten jí nevyužil.
13. Byť soud souhlasí s žalovaným, že z § 42 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru vyplývá, že příslušník dopustivší se trestného činu musí být propuštěn, nezakládá to možnost správního orgánu rezignovat na řádné vedení správního řízení. Dosahují tedy pochybení správních orgánů takové míry, aby jejich rozhodnutí mohla být shledána nezákonnými?
14. Při posuzování závažnosti procesního pochybení správního orgánu a míry, v jaké mohla účastníka zkrátit na právech, je nutno přihlížet k jejich kumulativnímu účinku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 1 As 218/2019-28). Správní orgán se dopustil několika procesních pochybení, která by sama o sobě nutně nemusela založit nezákonnost rozhodnutí.
15. Nesprávným postupem správního orgánu bylo v určité míře zasaženo do procesních práv žalobce. Správní orgány pochybily, pokud postupovaly dle nesprávných ustanovení a namísto protokolu byl sepsán písemný záznam, a to osobou, které ve věci nepřísluší vést řízení. Žalobce však byl o svých právech poučen, měl možnost nahlédnout do spisu před vydáním napadeného rozhodnutí, v rámci písemného záznamu mohl uvést své stanovisko. Z průběhu řízení zachyceného ve správním spise je navíc naprosto zřejmé, že žalobce si musel být vědom toho, jaké řízení a s jakým předmětem je vedeno. Soud při přihlédnutí k výše uvedenému a k charakteru procesních vad konstatuje, že vady nedosahují takové míry, aby byly schopny založit nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného či rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Krajský soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí není nezákonné.

V. Závěr a náklady řízení

16. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí

být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. května 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu